

Bryssel den 17.3.2016
COM(2016) 151 final

RAPPORT FRÅN KOMMISSIONEN TILL EUROPAPARLAMENTET OCH RÅDET

**om hållbar användning av biocider enligt artikel 18 i Europaparlamentets och rådets
förordning (EU) nr 528/2012 om tillhandahållande på marknaden och användning av
biocidprodukter**

(Text av betydelse för EES)

Innehållsförteckning

1.	INLEDNING	3
1.1.	Biocidförordningen.....	3
1.2.	Hållbar användning	4
1.3.	Rapportens syfte	4
2.	PÅ VILKET SÄTT BIDRAR BIOCIDFÖRORDNINGEN TILL HÅLLBAR ANVÄNDNING AV BIOCIDER?	5
2.1.	Främjande av bästa praxis för att minska användningen av biocidprodukter.....	5
2.1.1.	Införa bästa praxis genom produkt- eller ämnesgodkännanden	5
2.2.	Effektiva metoder för att övervaka användningen av biocidprodukter	6
2.3.	Integrerad skadedjursbekämpning och användning av biocidprodukter – principer och bästa praxis	6
2.3.1.	Regler om bästa praxis	7
2.3.2.	HACCP.....	7
2.3.3.	Standarder och certifiering	7
2.4.	Risker i specifika områden som skolor, arbetsplatser och förskolor.....	8
2.4.1.	Aktuell situation	8
2.4.2.	Spridning av information.....	9
2.5.	Vilken roll spelar förbättrad prestanda hos utrustningen som används till biocidprodukter?	9
3.	VERKTYG FÖR ATT STIMULERA INNOVATION OCH FRÄMJA HÅLLBAR ANVÄNDNING.....	10
3.1.	Uteslutning, substitution och jämförande bedömning.....	10
3.2.	Märkningsprogram	10
3.2.1.	Förordningen om EU-miljömärket	10
3.2.2.	Branschinitiativ.....	11
3.3.	Bästa tillgängliga teknik enligt direktiv 2010/75/EU om industriutsläpp	11
4.	SLUTSATS	12

1. INLEDNING

1.1. Biocidförordningen

Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 528/2012 av den 22 maj 2012¹ (nedan kallad *biocidförordningen*) reglerar tillhandahållande på marknaden och användning av biocidprodukter. Biocidförordningen upphävde direktiv 98/8/EG² (nedan kallat *biociddirektivet*) och trädde i kraft den 1 september 2013.

Biocidprodukter, som desinfektionsmedel, träskyddsmedel, insekticider och andra insektsmedel samt rodenticider, är en grupp produkter avsedda att förstöra eller bekämpa skadliga eller oönskade organismer (t.ex. virus, bakterier, svamp, insekter och ryggradsdjur) som har negativ påverkan på miljön, djur, människor och mänsklig verksamhet eller på produkter som människor använder eller tillverkar. Biocidprodukter används på många olika sätt av såväl industriella och yrkesmässiga användare som av allmänheten.

Syftet med biocidförordningen är att få en bättre fungerande inre marknad och samtidigt säkerställa ett bra skydd för människors och djurs hälsa och miljön.

Systemet för godkännande av biocidprodukter bygger på en tvåstegsmetod:

Först måste det verksamma ämne som ansvarar för biocidverkan godkännas på EU-nivå, efter att en bedömning har gjorts av dess farliga egenskaper och potentiella risker.

Sedan måste de enskilda biocidprodukterna godkännas på EU-nivå eller nationell nivå.

För verksamma ämnen som redan fanns på marknaden när biociddirektivet trädde i kraft används emellertid ett motsatt tillvägagångssätt. Med biociddirektivet fastställdes en övergångsperiod för bedömningen av dessa verksamma ämnen, och under denna övergångsperiod kan biocidprodukter som innehåller de verksamma ämnena fortfarande släppas ut på marknaden i enlighet med medlemsstaternas nationella förfaranden.

Det är viktigt att betona att även om det finns risker med att använda biocidprodukter, så spelar de en viktig roll i EU-invånarnas dagliga liv. Insekticider och desinfektionsmedel är till exempel mycket viktiga för folkhälsan eftersom de gör det lättare att hålla vektorburna sjukdomar (t.ex. malaria, denguefeber, chikungunya och zika), livsmedelsburna sjukdomar (t.ex. salmonella och listerios) och sjukhusinfektioner (t.ex. MRSA) under kontroll. Biocidprodukter används också i stor utsträckning i material som plast, färger, textilier, trä osv. för att skydda dem mot röta orsakad av mikroorganismer, svampar eller insekter.

För att detta samhällsbehov av biocidprodukter ska kunna tillgodoses måste företag som släpper ut biocidprodukter på marknaden göra betydande investeringar.

¹ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 528/2012 av den 22 maj 2012 om tillhandahållande på marknaden och användning av biocidprodukter (Text av betydelse för EES) (EUT L 167, 27.6.2012, s. 1).

² Europaparlamentets och rådets direktiv 98/8/EG av den 16 februari 1998 om utsläppande av biocidprodukter på marknaden (EGT L 123, 24.4.1998, s. 1).

Framför allt måste de tillhandahålla de uppgifter som krävs för att bevisa att de egna produkterna är säkra och effektiva.

Såsom nämndes ovan används biocidprodukter inom många och vitt skilda sektorer³. Detta medför många utmaningar, i synnerhet när det gäller kommunikation med och information till slutanvändare och andra intressenter.

1.2. Hållbar användning

Hållbar användning kan i samband med biocidprodukter definieras med följande mål: minska riskerna med och effekterna av biocidprodukthanvändning på människors och djurs hälsa och miljön, främja användningen av integrerad skadedjursbekämpning och använda andra metoder eller tekniker än biocidprodukter, t.ex. icke-kemiska alternativ.

Det bör samtidigt noteras att biocidprodukter även är viktiga redskap för att skydda människors och djurs hälsa och miljön, och att icke-kemiska alternativ inte alltid är effektiva, praktiska eller ens tillgängliga. Strategier för hållbar användning ska därför också säkerställa att tillräckligt många biocidprodukter förblir tillgängliga för att dessa mål ska kunna uppnås.

1.3. Rapportens syfte

Enligt artikel 18 i biocidförordningen ska kommissionen med utgångspunkt i erfarenheterna från tillämpningen av samma förordning lägga fram en rapport för Europaparlamentet och rådet om hur förordningen bidrar till en mer hållbar användning av biocidprodukter. Rapporten ska även behandla behovet av att införa ytterligare åtgärder, särskilt för yrkesmässiga användare, för att minska de risker som biocidprodukter medför för människors och djurs hälsa och för miljön.

I samma artikel fastställs punkter som behöver undersökas och som avser

- främjande av bästa praxis som ett sätt att reducera användningen av biocidprodukter till ett minimum,
- de effektivaste tillvägagångssätten för att övervaka användningen av biocidprodukter,
- utvecklingen och tillämpningen av principer för en integrerad skadedjursbekämpning med avseende på användningen av biocidprodukter,
- riskerna med användningen av biocidprodukter i specifika områden, såsom skolor, arbetsplatser och förskolor, och huruvida det behövs ytterligare åtgärder för att motverka dessa risker,
- hur förbättrad funktion hos utrustningen för applicering av biocidprodukter skulle kunna vara till hjälp.

Syftet med den här rapporten är därför att undersöka de punkter som anges i artikel 18 i biocidförordningen (avsnitt 2), men också att överväga ytterligare sådana (avsnitt 3).

³ Biocidförordningen omfattar fyra huvudgrupper av biocidprodukter vilka i sin tur är indelade i 22 produkttyper – från desinfektionsmedel för mänsklig hygien och balsamerings- och konserveringsvätskor till konserveringsmedel för burkförpackade produkter samt insekticider, rodenticider och antifoulingprodukter.

Rapporten bygger på en förstudie⁴ som i sin tur omfattade en stor enkät bland företrädare från medlemsstaternas behöriga myndigheter, industrin och icke-statliga organisationer (nedan kallad *studien*).

2. PÅ VILKET SÄTT BIDRAR BIOCIDFÖRORDNINGEN TILL HÅLLBAR ANVÄNDNING AV BIOCIDER?

Det här avsnittet innehåller en översikt över resultaten av studien och en illustration av hur biocidförordningen bidrar eller kan bidra till hållbar användning av biocider.

2.1. Främjande av bästa praxis för att minska användningen av biocidprodukter

Bästa praxis är en föredömlig metod eller uppsättning metoder som ofta tar formen av riktlinjer avsedda att minska risker och öka den tekniska förståelsen i samband med användning av en produkt eller teknik. När det gäller genomförande och tillämpning (helst i hela EU) är det mycket viktigt att intressenter är med och utformar riktlinjer för bästa praxis. Riktlinjerna för bästa praxis fokuserar på användningen av biocidprodukter och är ett verktyg som ska användas efter godkännandeförfarandet för att främja en hållbar användning av de aktuella produkterna.

En av utmaningarna i arbetet med att säkerställa ett harmoniserat tillvägagångssätt för hållbar användning av biocidprodukter i hela EU är att sprida bästa praxis och se till att principerna för hållbar användning av biocidprodukter följs.

2.1.1. Införa bästa praxis genom produkt- eller ämnesgodkännanden

Produktgodkännanden ska innehålla de villkor som gäller för tillhandahållande på marknaden och användning av de produkter som de gäller. Mer specifikt ska de omfatta anvisningar om säkert bruk och bortskaffande av biocidprodukter.

Ett sätt att göra vägledningsdokument respektive regler för bästa praxis mer allmänt tillgängliga är att hänvisa till dem i produktgodkännandet, så att det finns en tydlig referens till dem i produktens bruksanvisning. I Tyskland innehåller till exempel godkännanden av antikoagulerande rodenticider en rättsligt bindande hänvisning till regler om bästa praxis för specialiserade och godkända yrkesutövares användning av denna typ av produkter, vilka bygger på befintliga branschriktlinjer och EU:s lagstiftning⁵. Detta tillvägagångssätt förutsätter emellertid att slutanvändaren läser och korrekt följer de rekommendationer som ges.

Om det finns relaterade certifieringar eller utbildningsprogram går det att hänvisa till dem i godkännandet. Detta tillvägagångssätt används t.ex. i Storbritannien vid godkännande av rodenticider, där antikoagulerande

⁴ *Analysis of measures geared to the sustainable use of biocidal products* av Milieu Ltd 2015.

⁵ http://www.baua.de/de/Chemikaliengesetz-Biozidverfahren/Biozide/pdf/Allgemeine-Kriterien-Version1-3-englisch.pdf?__blob=publicationFile&v=2

rodenticider endast kommer att godkännas om ett föreslaget förvaltningssystem för branschen efterlevs⁶.

I fråga om antifoulingmedel innehåller godkännandena för samtliga verksamma ämnen som hittills har godkänts en bestämmelse som innebär att den som gör en antifoulingprodukt tillgänglig för icke yrkesmässiga användare på marknaden måste tillhandahålla lämpliga handskar tillsammans med produkten.

Detta är ett exempel på skyldigheter som åläggs försäljningsställena för att säkerställa att slutanvändaren inte bara får tillgång till information utan även till personlig skyddsutrustning. Det visar hur det går att ställa krav på leveranskedjan, i synnerhet på detaljhandelnivå, för att sprida bästa praxis och uppmuntra till hållbar användning av biocidprodukter.

Den här typen av skyldigheter kan åläggas eftersom biocidförordningen även omfattar tillhandahållande av biocidprodukter (från den inledande leveransen fram till användningstillfället), och eftersom verksamma ämnen godkänns genom genomförandeförordningar, åtgärder med allmän räckvidd som gör det möjligt att anta bestämmelser med inriktning mot försörjningskedjan.

Genom ämnesgodkännande skulle det gå att förbjuda receptfri försäljning och internetförsäljning av exempelvis biocidprodukter som innehåller verksamma ämnen som uppfyller uteslutningskriterierna men har godkänts på grundval av undantaget enligt artikel 5.2 i biocidförordningen. För sådana biocidprodukter skulle man dessutom kunna överväga att begränsa distribution och försäljning till yrkesanvändare med rätt behörighet.

2.2. Effektiva metoder för att övervaka användningen av biocidprodukter

I studien framkom att medlemsstaterna i dag samlar in mycket lite information om användningen av biocidprodukter.

Det saknas för närvarande ett specifikt system på EU-nivå för att övervaka årliga försäljningsdata för biocidprodukter. I framtiden kommer Europeiska kemikaliebyråns register för biocidprodukter, R4BP, eventuellt att innehålla ett verktyg för insamling av sådana data⁷.

Det är dock viktigt att tydligt ange vilka uppgifter som behövs, syftet med att samla in dem samt på vilket sätt insamlingen skulle kunna stödja målen i biocidförordningen, inklusive hållbar användning.

2.3. Integrerad skadedjursbekämpning och användning av biocidprodukter – principer och bästa praxis

I studien framkom att branschorganisationer eller enskilda medlemsstater redan har utarbetat en rad olika dokument med bästa praxis för olika produkttyper.

⁶ *Second Generation Anticoagulant Rodenticide (SGAR) Stewardship Regime*

⁷ <http://echa.europa.eu/sv/support/dossier-submission-tools/r4bp>

2.3.1. Regler om bästa praxis

Riktlinjer eller regler om bästa praxis kan utformas bransch för bransch för att främja hållbar användning av biocidprodukter baserat på principerna för en integrerad skadedjursbekämpning.

Ett exempel som är värt att notera i sammanhanget är den europeiska biocidbranschens riktlinjer för bästa praxis vid användning av lockbeten med rodenticider inom EU⁸. Dessa riktlinjer beskriver vad som ska göras före, under och efter användning av rodenticider. De innehåller också en praktisk vägledning för de många olika situationer där rodenticider används och en redogörelse för hur man kontrollerar förekomsten av gnagarangrepp utan att använda lockbeten med rodenticider permanent. Alternativ till rodenticider diskuteras också. Riktlinjerna innehåller även råd om hur man bäst hanterar resistens mot antikoagulerande medel och om var man kan få mer information om sådan.

2.3.2. HACCP

För livsmedelsföretagare är det obligatoriskt att tillämpa principerna om faroanalys och kritiska styrpunkter (HACCP)⁹. På motsvarande sätt måste foderföretagare som bedriver särskilda verksamheter tillämpa förfaranden som bygger på HACCP-principerna¹⁰.

Särskilt i fråga om desinfektionsmedel utgör HACCP-principerna en förebyggande strategi (som omfattar övervakning av eventuella risker), som om den tillämpas korrekt säkrar en god hygienhantering och även kan göra det enklare att använda desinfektionsmedel i enlighet med principerna för hållbar användning.

HACCP-systemen behandlar vanligtvis också desinfektion, bekämpning av skadedjur samt utbildning av användare som komplement till de specifika regler och riktlinjer som har utarbetats inom dessa sektorer.

2.3.3. Standarder och certifiering

Ytterligare ett sätt att säkerställa att biocidprodukter används på ett korrekt och hållbart sätt är att utarbeta standarder i kombination med ett certifieringsförfarande.

Den europeiska standarden EN 16636¹¹ som nyligen antogs är ett bra exempel på vad som kan uppnås.

Efterlevnad av EN 16636-standarderna är ett sätt för dem som tillhandahåller skadedjursbekämpning att visa att de har den kompetens och de kunskaper som krävs för denna typ av tjänster, att deras hanteringssystem säkerställer

⁸ <http://www.rrac.info/content/uploads/CEFIC-EBPF-RWG-Guideline-Best-Practice-for-Rodenticide-Use-FINAL-S-.pdf>

⁹ [Europaparlamentets och rådets förordning \(EG\) nr 852/2004 av den 29 april 2004 om livsmedelshygien \(EUT L 139, 30.4.2004, s. 1\).](#)

¹⁰ [Europaparlamentets och rådets förordning \(EG\) nr 183/2005 av den 12 januari 2005 om fastställande av krav för foderhygien \(EUT L 35, 8.2.2005, s. 1\).](#)

¹¹ [European Standard for pest management services \(EN 16636\), CEN \(Europeiska standardiseringskommittén\).](#)

en jämn kvalitetsnivå och att de själva systematiskt minimerar både riskerna för kunderna och allmänheten och risken för eventuell negativ påverkan på miljön och djurs välbefinnande.

Den här typen av initiativ bidrar på ett direkt sätt till hållbar användning av biocidprodukter.

2.4. Risker i specifika områden som skolor, arbetsplatser och förskolor

2.4.1. Aktuell situation

I studien utgår man från analyser av de flesta verksamma ämnen som hittills har godkänts enligt biocidförordningen (träskyddsmedel, insekticider, avskräckande och tilldragande medel samt antifoulingprodukter) och drar slutsatsen att det antingen inte har rapporterats några specifika risker, eller att de riskbegränsande åtgärder som fastställs i de särskilda villkoren för produktgodkännande räcker för att hantera riskerna förknippade med användning av biocidprodukterna.

För övriga produkttyper som släpps ut på marknaden i enlighet med nationella bestämmelser har inga specifika risker rapporterats.

Det bör också noteras att medlemsstaterna enligt artikel 17.5 i biocidförordningen ska vidta åtgärder för att ge allmänheten vederbörlig information om fördelarna och riskerna med biocidprodukter och om hur man kan minimera användningen av dem. I studien framhålls hur viktig denna information är – särskilt när det gäller användning i områden där sårbara personer som exempelvis barn kan komma att exponeras för produkter.

Beträffande riskerna för vatten och grundvatten innehåller studien en uppmaning till medlemsstaterna att använda tillgängliga uppgifter från andra övervakningssystem, t.ex. system för övervakning av prioriterade ämnen och föroreningar specifika för flodområden enligt ramdirektivet för vatten. Dessa uppgifter skulle kunna ge värdefull information om de specifika risker som biocidprodukter medför för vattenmiljön. I samband med detta har en bevakningslistmekanism¹² utvecklats för att säkerställa en riktad, EU-omfattande övervakning av ämnen som inger betänkligheter (däribland nya föroreningar). Det är tänkt att mekanismen ska underlätta prioriteringsprocessen i framtida genomgångar av listan med prioriterade ämnen.

Vidare har kommissionen utformat och genomfört en informationsplattform för kemikalieövervakning (IPChem)¹³. Den utgör en samlad åtkomstpunkt till samlingar med kemikalieövervakningsdata vilka administreras av och är tillgängliga för kommissionens avdelningar, medlemsstater, internationella och nationella organisationer och forskare.

¹² Artikel 8b i direktiv 2013/39/EU om ändring av direktiven 2000/60/EG och 2008/105/EG samt kommissionens genomförandebeslut (EU) 2015/495.

¹³ <https://ipchem.jrc.ec.europa.eu/RDSIdiscovery/ipchem/index.html>

2.4.2. *Spridning av information*

Som tidigare nämnts är utbildning och informationsutbyte grundläggande för att se till att riskbegränsande åtgärder tillämpas korrekt och specifika områden skyddas.

Om det krävs ytterligare åtgärder för att de riskreducerande åtgärderna ska tillämpas på vederbörligt sätt rör det sig i första hand om informationsspridning till slutanvändarna och utbildning.

Utbildning och information bör även handla om hur man kan undvika onödig användning och utnyttja eventuella icke-kemiska alternativ.

I detta avseende har flera medlemsstater (bl.a. Belgien¹⁴ och Danmark¹⁵) redan gjort både beaktansvärda och kreativa insatser för att upplysa allmänheten om principerna för hållbar användning av biocidprodukter.

2.5. Vilken roll spelar förbättrad prestanda hos utrustningen som används till biocidprodukter?

Det bör noteras att många biocidprodukter – särskilt sådana som är avsedda för allmänheten – används helt utan utrustning eller med utrustning som främst består av handskar och annan personlig skyddsutrustning, vilket redan regleras genom direktiv 89/686/EEG¹⁶.

När specifik utrustning används sker det främst i industri- och tjänstesektorn där det redan förekommer olika sorters utrustning som är avsedd att minimera exponering (t.ex. automatiska system för träbehandling) och undvika överdosering (t.ex. kalibrerad dosering av konserveringsmedel för burkförpackade produkter och kalibrering av sprutor för skeppsbottenfärg) och som anses ändamålsenlig.

Finns det önskemål om specifika restriktioner eller krav kan de tillgodoses i varje enskilt fall genom att särskilda villkor inkluderas i ämnes- eller produktgodkännandet.

Om det är viktigt att använda passande doseringsutrustning vid appliceringen av vissa biocidprodukter finns det slutligen ytterligare faktorer som också måste beaktas för att minimera exponering. Det kan handla om val av lämplig produkt, fastställande av väderförhållanden, angreppens omfattning osv. Detta visar ännu en gång vikten av att bra och produktspecifika bruksanvisningar finns tillgängliga för användarna.

¹⁴ http://www.belgium.be/fr/publications/publ_ongewenste-gasten-in-huis-of-tuin.jsp

¹⁵ <http://www.hverdagsgifte.dk/>

¹⁶ Rådets direktiv 89/686/EEG av den 21 december 1989 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om personlig skyddsutrustning (EGT L 399, 30.12.1989).

3. VERKTYG FÖR ATT STIMULERA INNOVATION OCH FRÄMJA HÅLLBAR ANVÄNDNING

Andra verktyg och åtgärder som skulle kunna användas för att stimulera innovation och utveckling av nya produkter med bättre profil har också övervägts.

3.1. Uteslutning, substitution och jämförande bedömning

Biocidförordningen tillhandahåller mycket kraftfulla mekanismer för utfasning av ämnen som inger stora eller mycket stora betänkligheter, i form av kriterier för uteslutning och substitution av verksamma ämnen samt jämförande bedömning av biocidprodukter som innehåller verksamma ämnen som är kandidatämnen för substitution. Detta är något som även stimulerar till utveckling av bättre alternativ.

Mekanismernas fulla potential har ännu inte utnyttjats, eftersom många verksamma ämnen fortfarande håller på att utvärderas och många biocidprodukter ännu väntar på godkännande. Mekanismerna förväntas emellertid bidra avsevärt till en hållbar användning av biocider.

3.2. Märkningsprogram

I studien undersöktes vägar att på ett enkelt och tydligt sätt identifiera biocidprodukter som skulle ha mindre påverkan på människors och djurs hälsa och miljön. Syftet är både att hjälpa slutanvändarna att göra välgrundade val och att ge produkterna en fördel gentemot konkurrenterna, så att det skapas ett tydligt incitament för branschen att utveckla bättre produkter.

I synnerhet undersöktes huruvida befintliga miljömärkningsprogram (t.ex. EU-miljömärket, Blå ängeln och den nordiska Svanen) skulle kunna användas för detta ändamål och om branschorganisationer eller enskilda företag hade utarbetat (frivilliga) program som skulle kunna fungera som inspiration.

3.2.1. Förordningen om EU-miljömärket

Syftet med förordning (EG) nr 66/2010¹⁷ är att ge EU ett frivilligt program avsett att hjälpa konsumenterna att identifiera produkter och tjänster som har reducerad miljöpåverkan under hela sin livscykel, dvs. från utvinning av råvaror till tillverkning, användning och bortskaffande.

I studien framkom emellertid att biocidprodukter inte upplevs som lämpliga för programmet på grund av sina inneboende egenskaper och sitt syfte att kontrollera oönskade organismer.

Den stora mångfalden av biocidprodukter och de många användningsområdena angavs också som svårigheter, eftersom kriterierna för EU-miljömärket tas fram med utgångspunkt i den specifika produkten.

¹⁷ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 66/2010 av den 25 november 2009 om ett EU-miljömärke (EUT L 27, 30.1.2010, s. 1).

Avslutningsvis främjar EU-miljömärket tillgängliga alternativ till biocidprodukter, t.ex. biocidfria material som kan användas i stället för konventionellt impregnerade sådana.

3.2.2. Branschinitiativ

Både branschen som helhet och vissa enskilda branschorganisationer har tagit några initiativ för att främja hållbara metoder eller framhäva de egna produkternas miljövänlighet.

Även om det handlar om enskilda företags initiativ, som ofta ingår i företagets produktvård eller marknadsföringsstrategi, så visar de att det finns åtgärder som företag kan vidta för att minska biocidprodukternas miljöpåverkan.

Dessutom är initiativen värdefulla inslag som skulle kunna utnyttjas i större utsträckning för att främja innovation och utveckling av nya produkter med bättre hälso- och miljöprofil, förutom att de kan bidra mer allmänt till hållbar användning av biocidprodukter.

3.3. Bästa tillgängliga teknik enligt direktiv 2010/75/EU om industriutsläpp¹⁸

På EU-nivå kan utarbetande och översyn av referensdokument för bästa tillgängliga teknik (Bref-dokument)^{19,20} enligt direktiv 2010/75/EU om industriutsläpp göra det möjligt att identifiera och främja bästa praxis för hållbar användning av biocider inom industriell tillverkning.

Genom Bref-dokumenterna uppmuntras användning av mindre farliga ämnen, och i vissa av dessa dokument tas användningen av biocidprodukter i specifika branschsektorer upp, antingen direkt eller indirekt.

¹⁸ Europaparlamentets och rådets direktiv 2010/75/EU av den 24 november 2010 om industriutsläpp (samordnade åtgärder för att förebygga och begränsa föroreningar) (omarbetning) (EUT L 334, 17.12.2010).

¹⁹ Artikel 13.1 i [direktivet om industriutsläpp \(2010/75/EU\)](#).

²⁰ <http://eippcb.jrc.ec.europa.eu/reference/>

4. SLUTSATS

Såsom nämndes i inledningen har biocidförordningen endast varit fullt tillämplig sedan den 1 september 2013, och erfarenheterna med gällande lagstiftning är därför begränsade så här långt.

Vidare bidrar redan ämnes- och produktgodkännanden, liksom jämförande bedömningar av biocidprodukter som innehåller kandidatämnen för substitution vilka man vill fasa ut, på ett betydande sätt till målet att främja hållbar användning av biocidprodukter.

Den första och största prioriteringen för att främja hållbar användning av biocidprodukter ska därför vara att färdigställa den pågående bedömningen av alla verksamma ämnen som redan fanns på marknaden när biociddirektivet trädde i kraft och att godkänna de biocidprodukter som innehåller dessa verksamma ämnen.

Både medlemsstaterna och branschen måste således rikta in sina insatser och resurser på ämnes- och produktgodkännanden.

Dessutom kommer medlemsstaterna att behöva investera mer i tillsyn för att säkerställa att ingen produkt släpps ut olagligt på deras marknad och att biocidprodukterna är korrekt märkta.

Beträffande eventuella ytterligare åtgärder för att minska riskerna för människors och djurs hälsa och miljön drogs i studien slutsatsen att riskerna redan hanteras på lämpligt vis genom de åtgärder som har införts i form av villkor för godkännande av verksamma ämnen och av biocidprodukter.

I fråga om yrkesmässiga användare dras i undersökningen den specifika slutsatsen att de kontrollåtgärder som tillämpas i enlighet med EU:s lagstiftning om arbetstagares hälsa och säkerhet samt kemikalielagstiftningen är tillräckliga för att hantera risker vid exponering, om de kombineras med de riskreducerande åtgärder som anges vid godkännande av biocidprodukterna och förutsatt att de följs.

Eftersom det finns så många olika slags biocidprodukter och användningsområden förefaller det inte lämpligt att enbart utvidga tillämpningsområdet för ramdirektivet om hållbar användning av bekämpningsmedel till att även gälla biocidprodukter. I stället kan det direktivets viktigaste mål avseende biocidprodukter uppnås med andra medel och mer riktade åtgärder. Av samma skäl förefaller det inte heller lämpligt att utöka tillämpningsområdet för maskindirektivet till att även omfatta biocidprodukter.

När det gäller medlen och de riktade åtgärderna är en korrekt, säker och hållbar användning av biocidprodukter beroende av tillgång till och effektiv spridning av lämplig vägledning eller information, oavsett om det handlar om yrkesmässig användning eller inte.

I fråga om industriellt bruk ska riktlinjer om bästa praxis för användning av biocidprodukter i relevanta fall införlivas när Bref-dokumenterna utarbetas.

I fråga om yrkesmässigt bruk går utarbetande av vägledningsdokument hand i hand med användarutbildning och -certifiering som rör tillämpning av bästa praxis.

När det gäller icke yrkesmässigt bruk bör man fästa vikt vid bestämmelserna i godkännandet och märkningen av produkten. Här kan tekniska lösningar vara till hjälp, som exempelvis RFID-etiketter eller QR-koder som innehåller en länk till godkännandeeinnehavarens webbplats där användarna kan hitta specifika produkttegenskaper och bruksanvisningar.

Sammanfattningsvis kommer kommissionen att vidta följande åtgärder och uppmanar medlemsstaterna att göra detsamma:

- Fokusera och stärka insatserna kring granskningsprogrammet för befintliga verksamma ämnen så att det ska ha slutförts senast vid utgången av år 2024.
- Se till att produktgodkännanden beviljas, ändras eller upphävs inom tre år efter godkännandet av de verksamma ämnena.
- Avsätta ytterligare resurser för tillsynsåtgärder.
- Utnyttja tillgängliga rättsliga verktyg, särskilt genom att noga följa utvecklingen av Bref-referensdokument som kan vara relevanta för biocidprodukter som används i industriprocesser.
- Främja kommunikation och informationskampanjer för att informera slutanvändare via webbplatser, broschyrer, videofilmer, QR-koder på biocidprodukter osv.
- Uppmuntra till utformning och genomförande av standarder (t.ex. CEN-standarder) som kan bidra till en hållbar användning av biocidprodukter.
- Välkomna initiativ till forskningsprojekt om hållbar användning av biocider och alternativ till biocidprodukter.